

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 80

гр. С., 09.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – С., ВТОРИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Меденка М. Недкова

като разгледа докладваното от Меденка М. Недкова Гражданско дело № 20235400100055 по описа за 2023 година

Производството е по чл.129ал.3 ГПК.

ПОДАДЕНА е искова молба вх.№379/27.I.2023год. от ищеца П. А. П., ЕГН ***** с адрес гр.Д., ул.“С.К.“№4, с която е предявил срещу ответниците „ДСВ[1]ТРАНС“ ООД с.М., община Д., ЕИК 120583045, представлявано от управителя Б.А.М., ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ гр.С. и РАЙОНЕН СЪД гр.Д., иск, с петитум „ да се осъдят ответниците да му заплатят сумата 3 000 000евро, ведно със законната лихва върху нея, считано от завеждане на делото до окончателното и изплащане, и работодателя да внесе в ТД на НАП-С. тавана на осигуровките от 10.VI.2007год. до оформяне на трудовата му книжка на основание чл.353 КТ и чл.354т.5 КТ и заповед за освобождаване на основание чл.78ал.1 ГПК, като му се присъдят съдебните разноски по делото“.

С разпореждане№75/31.I.2023год. по гр.д.№55/2023год. С. окръжен съд е оставил без движение исковата молба, с указание в едноседмичен срок от получаване на съобщението на съда, ищецът да отстрани нередовностите на исковата молба, като посочи адресите на ответниците и законните представители на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.С. и Раонен съд гр.Д. и техните ЕИК, съгласно изискванията на чл.127ал.1т.2 ГПК, да конкретизира на какво основание претендира да му се заплати сумата от 3 000 000евро- като обезщетение за причинени вреди, като неплатени трудови възнаграждения, неплатени задължителни осигуровки или на друго основание- нередовност по чл.127ал.1т.3 ГПК, не е внесена дължимата ДТ върху цената на предявените субективно съединени искове, в размер на 234 699.60лв., и ако ищецът няма достатъчно средства да ги изплати, не е направил искане да бъде освободен от задължението да плати ДТ по чл.83ал.2 ГПК, като представи всички изискуеми документи за това, не са посочени и фактическите твърдения относно основанието на отговорността на всеки един от тримата ответници- не е ясно ответникът „ДВС-ТРАНС“ ООД с.М., като бивш работодател на ищеца, дали му дължи заплащане на неизплатени трудови възнаграждения и задължителни осигуровки, дали не е оформил

надлежно трудовата му книжка или отговаря за неизпълнение на друго негово задължение като работодател по КТ, не е ясно за какво иска е насочен към Дирекция „Инспекция по труда“ гр.С. и към Районен съд гр.Д., не е ясен и петитума на исковата молба, съгласно чл.127ал.1т.5 ГПК, като ищецът не е посочил банкова сметка или друг начин на плащане по предявения осъдителен иск, съгласно чл.127ал.4 ГПК.

В законоустановения срок по чл.129ал.1 ГПК, ищецът подава становище и молба-уточнение вх.№569/9.ІІ.2023год. „срещу разпореждане№75/31.І.2023год. по гр.д. №55/2023год. на СОС“, с която представя копия от влезли в сила определения на ДРС, СОС и ПАС, както и становище изх.№Ж-16-1063/9.VІІ.2021год. на инспектор И.Г. към Инспектората на ВСС, с което е оставено без уважения искането на П. П. за образуване на проверка по чл.56ал.1, чл.57ал.2 и чл.58 от ЗСВ, и заявява, че „производството е по чл.357 във връзка с чл.354т.5 КТ във връзка с чл.310ал.1т.1 ГПК във връзка с чл.1ал.1т.2 от ЗУТОС. И тъй като в продължение на 11 години съдът нарушавал чл.2, чл.7ал.1 и чл.83ал.1 ГПК, с което са му причинени тежки вреди с оставяне без движение на исковата молба, като нередовна. Настоява да бъде призван в зала на основание чл.3 ГПК, където с устни и писмени доказателства да докаже исканията си и „заплашва“ работодателя, Инспекцията по труда гр.С. и съдебната система в област С., с ново дело за 5 000 000евро, което ще входираща с искова молба пред ВКС“.

След като се запозна с всички приложени по делото материали, съдът счита, че ще следва да прекрати производството по настоящето дело на основание чл.129ал.3 ГПК, защото въпреки дадените с разпореждане№75/31.І.2023год. по гр.д. №55/2023год. на СОС изрични указания на ищеца, какви нередовности съдържа исковата му молба, те не са отстранени в законоустановения срок.

На първо място- ищецът П. П. е длъжен да посочи името и адресите на ответниците и на техните законни представители, за да бъдат те правилно конституирани и надлежно призовавани като страни по делото.

На второ място- не се посочват обстоятелствата на които се основават исковете и оттам не е посочен ясен петитум на исковата молба, от който правилно да се определи правното основание на предявените искове срещу всеки един от посочените в исковата молба ответници. Посочване на правните разпоредби на чл.357 КТ, чл.354т.5 КТ, чл.310ал.1т.1 ГПК, чл.1ал.1т.2 ЗУТОС, не води до отстраняване на нередовността на исковата молба по чл.127ал.1т.4 и 5 ГПК. Не ищецът, а съдът определя правното основание на предявения иск, но след като ищецът подробно посочи фактите и обстоятелствата на които основава искането си и подробно посочи какви нарушения е допуснал всеки един от ответниците. В случая липсва каквато и да е яснота за отговорността на всеки един от посочените ответници. И тъй като Районен съд гр.Д. не е работодател на ищеца, не е ясно какъв трудов спор има ищеца с него. Не е ясно и Дирекция „Инспекция по труда“ гр.С. каква отговорност носи, тъй като също не е работодател на ищеца. Не е ясно и на какво основание ищецът иска да му се присъди сумата от 3 000 000евро.

Действително, съгласно чл.2 ГПК „съдилищата са длъжни да разгледат и

решат всяка подадена до тях молба за защита и съдействие на лични и имуществени права“, но подадените молби следва да са редовни и да отговарят на изискванията на чл.127 и чл.128 от ГПК. А съгласно изискванията на чл.7 от ГПК, съдът служебно извърши необходимите процесуални действия по движението на исковата молба, като я остави без движение, за да се отстранят нередовностите и от ищеца. Съдът не може да гадае в какво се състои искането на ищеца, след като той не е посочил ясно и изчерпателно фактическата обстановка по предявените искове, както и в какво точно се състои искането му срещу всеки един от ответниците.

Съдът посочва на ищеца, че „заплахата му“ да предяви иск срещу съдебната система на област С. пред ВКС, е изцяло недопустима и незаконосъобразна, тъй като българското законодателство не допуска предявяване на искове пред ВКС. Ищецът може да се запознае с правомощията на касационната инстанция и ще установи, че ВКС ще изпрати исковата му молба, ако той действително подаде такава, по подсъдност или на ДРС, или на СОС, но след като исковата молба е редовна, съгласно изискванията на чл.127 и чл.128 ГПК.

Ищецът П. П. представя определения по други граждански и търговски дела, които нямат никакво отношение към настоящия правен спор. Т.е. ищецът П. П. не отстранява нередовностите на исковата молба, тъй като не излага обстоятелства /релевантни за спора/ на които се основава искането му. Той дори не представя надлежните документи, с които иска да бъде освободен от задължението за заплащане на ДТ и разноски по делото, съгласно изискванията на чл.83ал.2 ГПК /а образци на такива съществуват и са достъпни, с оглед известния на съда факт, че П. П. има и други дела в съда/.

По гореизложените съображения ще следва на основание чл.129ал.3 ГПК съдът да върне исковата молба и приложените към нея доказателства на ищеца и прекрати производството по делото.

На основание гореизложеното и чл.129ал.3 ГПК С. окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА исковата молба и приложените към нея доказателства на ищеца П. А. П., ЕГН ***** с адрес гр.Д., ул.С.К.“№4, **КАТО НЕРЕДОВНА И ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА**.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д.№55/2023год. по описа на С.ски окръжен съд.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му на ищеца по делото пред Пловдивски апелативен съд!

Съдия при Окръжен съд – С.: _____